

Rüyada ki Sel

— cengiz--dama · 10 Aralık 2009

Gürkan,ilginç bir rüya görür,günler,aylar hatta yıllar geçmesine rağmen,gördüğü rüya hala aklındadır ve onu bir türlü unutamaz.

Ardan uzun yıllar geçer,kızı Zeynep artık öğretmen

olmuştur. Büyük bir heyecan içinde,bütün aile

tainini nereye çıkacağını beklemeye başlarlar.

Sonunda beklenen evrak nihayet ellerine geçer.

Zeynep o sırada dışarda olduğu için,evrakı Gürkan alır.

-Bey:Hadi açta bakalım nereye tayini çıkmış?

Meraktan nerdeyse çatlıyacağım!

-Hayır...

Kız gelince zarfını o açsın,biz bakmayalım,doğrusuda bana göre bu...

Bak kaç gündür sabrediyoruz,bir kaç saat daha sabredelim.

_İnşallah yavrumun içinden, geçtiği bir yer yazıyordur...

-Hanım: Hayırlısı neyse o olsun...

Gürkan ve eşi gözleri duvardaki saat`te,kulaklarıda dışarda ki ayak seslerindeydi.

Saatler geçmek bilmiyordu,her zaman evde olan kız,aksilik bu ya çarşıya çıkacağı tutmuştu.

-Bey Kız geç kaldı... Hiç böyle yapmazdı!

sen diyorum şöyle, bir etrafa baksan?

-Hanım, hanım endişelenme!

Kızın daha gelme vakti değil,dışarıya çıkmalı ne oldu ki?

Laf aramızda sen,kızı değilde zarfın içindekini merak ediyorsun...

Sabret,sabret!

Gürkan`ın oğluda askerdeydi,zaten topu topu iki çocukları vardı.

Sonunda kapının önündeki ayak seslerini,ikiside duydu.

Birbirlerine karı koca şöyle bir baktı,evleneni yirmibeş seneyi çoktan geçmişti.

Zeynep içeri girince,annesinin yüzüne şöyle bir baktı.

-Sonunda geldi ha!

Hadi çabuk söyleyin?

Neresi neresi?

Gürkan içinden Allah Allah bu kız nerden bildi?

Zarfın geldiğini diye geçirdi.

-Kızım,dur sakın ol!

Deminden beri anneni zor tuttum,evet zarf geldi ama biz zarf`ı açmadık,işte zarf orada kendin aç.

Zeynep iki adımda zarfın yanına varıp,tuttuğu gibi heyecanla zarf`ı açtıktan sonra içinden çıkan,kağıda şöylece bir baktı ve sevinçle annesine, koştu sarıldı ve hemen sonra da babasına...

-Kızım bizi çatlatma yeter!

Neresi imiş?

-Baba Aydın`ın söke ilçesi,ben orayı zaten biliyorum,ikisene önce,deniz kıyısı tarafına tatile gitmiştim ya?

İşte orası.tesadüfe bakın ya! Kimse bana inanmıyacak...

-Kızım hadi hayırlısı,ne zaman başlayacak mışsın?

-Baba onbeş gün içinde diyor,gelen evrakta...

Hanım hemen hazırlıklara başlayın,yolcu yolunda gerek,hep beraber gidelim,kızı oraya kendi ellerimizle yerleştirip dönelim,gözümüz arkada kalmasın.

Bir hafta sonra Gürkan kızı ve karısı ile Aydın otobüsünde yerlerini almışlardı,içinde buruk bir sevinç vardı.

Hızla gden otobüsün pençeresinden dışarıya bakarken,kendi kendine kısık bir sesle"Leylek büyüdü de yuvadan uçuyor.."diye söylendi

Sonunda Söke`ye varmışlardı.

-Bu geceyi bir otelde geçirelim,sabah ola hayır ola...

sabah erkenden kalkalım,tayinin çıktığı okula yakın, bir yerde sana ev bakalım.Bir emlakçıya gideriz,kızım artık gerisi sana kalmış,hangisini beğenirsen,bize bu de tamam mı?

-Tamam baba.

Okula yakın bir yerde,kızının beğendiği bir ev bulunmuştu,karısı ve kızı temizlik yapacağız hadi sen, Söke`yi biraz gezde

akşama doğru gel,diyerek ona kapıyı göstermişlerdi...

Gürkan Sökey`i ilk defa görüyordu,güneş kemiklerini iyice ısıtmıştı.Bir dolmuşa binip deniz kıyısına gitti.

Deniz`e baka baka,yavaş yavaş gezinmeye başladı.

Yoruldukca deniz kıyısında ki boş bulduğu banklarda oturup,

yeniden kalkarak,görmediği taraflara doğru yürümeye devam ediyordu.

Bir turistik eşya satan dükkanının önündeki kadın dikkatini çekti.

Şöyle bir kadınla gözgöze geldi...

Aman Allahım! Bu o rüyamdaki kız,büyümüş tabi yıllar geçti aradan.

Kadına yaklaşarak daha dikkatli bakmaya başladı...

Kadında tanımadığı ve hayatında ilk defa gördüğü birisinin, kendisine bu kadar dikkatli bakmasına bir anlam verememiş ve rahatsız olmuştu.

Kadın bir şey yokmuş gibi başka taraflara baktı ve yanındaki insanlarla konuşmaya başladı.

Gürkan demek ki bu dükkanın sahibi,diye içinden geçirdi.

Kadın,Gürkan`ın ısrarlı bakışlarına dayanamıyarak.

-Beyfendi,beni birisine mi benzettiniz ?

-Hayır kimseye benzetmedim,ben sizi tanıyorum...

Kadın onu bu sefer dikkatlice süzdükten sonra.ama ben sizi hayatımda hiç, görmediğime yemin edebilirim...

-Evet bu lafınız doğru,siz beni asla görmediniz...

Kadının dükkan komşularında konuşmaları duyarak,onun yakınına gelmişlerdi...

-Öyleyse nerden tanışıyoruz?

-Yıllar öncesi gördüğüm,bir rüyayı sizin gözünüzde de aynısını gördüm.

Siz o sunuz.

Kadın ne oluyor dercesine,etrafında toplanan komşularına baktı.

-Beyfendi sizi güneş filan mı çarptı?

Çünkü söylediklerinizden bir şey anlamıyorum,lütfen gidermisiniz.

-Haklısınız ve size nasıl izah edeceğimide bilmiyorum ama beni biraz dinlerseniz,olayı size de anlatabayım ve bana hak vereceksiniz,kesinlikle ve kesinlikle o sizsiniz.

bu arada her taraftan tahta sandalyeler gelmişti.

Gürkan`ı kadın istemiyerekte olsa.

-Burun oturun şu masalı birde biz dinliyelim,tabi

bu masalı çok dinliyen olmuştur da...

Gürkan bozulmuştu ama kadına içinden hak verdi,bende olsam şüphe ederdim dedi.

-Fazla zamanınızı almıyacağım,size onbeş sene önce gördüğüm bir rüyamı anlatmak istiyorum.

Birisi alaycı bir ses tonu ile.

-Anlatın siz anlatın,zaten ölü sezodayız,iş yok güç yok.

Sizin anluyacağınız; masal dinlemeye çok vaktimiz var.

Komşular öyle değilmi?

Belli belirsiz bir gülüşme oldu.

O arada çaylar da gelmişti,Gürkanada çay uzattılar,

o da yavaş hareketlerle şekeri bardağın içine atarak,uzun süre karıştırdı.

Bütün gözlerin üzerinde olduğunu biliyordu.Bu arada söze nasıl başlayacağını düşündü...

-Ben hayatımda ne Aydın`ı ne de Sökeyi gördüm, bundan iki gün öncesine kadar.

Kızım yeni öğretmen oldu ve tayini buraya çıktı,o vesileyle buraya geldik.

Rüyama gelince rüyamda, büyük bir sel gördüm...

Gürkan kafasını kaldırıp, kadının gözlerine doğru baktı ve yüzündeki paniklemeyi fark etti.

-Hanımefendi,istiyorsanız anlatmayım,kimseye zorla masal dinletmeye niyetim yok,ama siz o sunuz.

-Lütfen beyfendi rica ederim anlatın...

Evet çok büyük bir seldi,önüne çıkan kocaman çam ağaçlarını bir kibrit çöpü gibi söküp alıyordu.

Dağdan aşağıya dev gibi kayaları katmış beyaz bir yılan gibi gürültülü bir şekilde akıyordu...Bir yaz

günü,selden çok uzaklarda iki genç biri erkek biri kız,hiç bir şeyden haberleri olmadan ayaklarında şort karşı kıyıda ada gibi küçük bir kayalığın üzerinde balık tutmaya çalışıyorlardı.

Gürkan birden,kadının iki eli ile yüzünü kapatıp,hıçkırıklara boğulduğunu gördü ve sustu...

Ortalığa garip bir hava çökmüştü,o alaycı bakışların yerini merak almıştı.

Kadın kendini topluyarak.

Hani benim sizlere devamlı anlattığım sel var ya?

İşte bu o.

Beyfendi lütfen devam edin ve siz bana bakmayın.

-Sel yıldırım gibi denizle buluşmuştu,selin döküldüğü karşı kıyı ile aralarında ki mesafe 150-200 mt. ancak vardı.

Bunu gören delikanlı önce umursamadan,beyaz köpük kalabalığına baktı ve yanındaki genç kıza sel`i göstererek,kayalığın üst tarafına doğru çıkmasını istedi,genç kız kendisinden istenileni yapmıştı. Denizde çok büyük bir dalgalanma ve dalgalar oluştu,bunu gören delikanlı yavaşca ayağa kalktı ve ağır hareketlerle o da kayalığın yukarlarına doğru hamle yaptı.

Ama ne yazık ki geç kalmıştı büyük bir dalga çıplak vücuduna kırbaç gibi çarpmış ve dengesini bozmuştu son bir gayretle tutunduğu yerden kıza doğru elinin tekini uzattı,ikinci dalga daha kuvvetli gelmişti ve delikanlıyı sıkı sıkı tutunduğu kayalıklardan söküp almıştı. Genç kızın umutsuz çığlıkları hala kulaklarımda ve korku ile uyandım.

Hanımefendi şimdi size soruyorum benim gördüğüm sadece bir rüya mıydı?

-Hayır bu rüya değil ve bunu buranın bütün eskileri de bilir,o gördüğünüz suda kaybolan,benim ağabeyimdi.

Bir daha ondan haber alamadık,eğer öldüyse de ceseti bulunamadı.

CENGİZ DAMAR.